

Передплата

в «РУСЛАНА» вносять:

Австрій:

за цілий рік 20 кор.
за пів року 10 кор.
за чверть року 5 кор.
за місяць 1.70 кор.

За границю:

за цілий рік: зі щоденною
виплатою 7 доларів, або 12
рублів; з висилкою двічі
на тиждень 5 1/2 доларів, або 10
рублів; з висилкою що субо-
ти 4 1/2 доларів, або 9 рублів.
Поодиноким часом по 10 сот.

Телефон Редакції ч. 1484. — Конто почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

«Вирреш ми очі і душу ми вирреш; а зе новьмеш милости і віри не вирреш.
и руске ми серце і віра руска.» — З Руслянових псалмів М. Шапкевича

Виходить у Львові що дня
крім неділі і руских свят
о 5 1/2 год. по полудні.

Редакция, адміністрация і
е спедиция «Руслана» при
ул. Осолінських ч. II. партер
(Фронт від ул. Тихої). Експ-
диция місцева в Агенції
Сокловского в пасажі Гавс-
мана

Рукописи звертає ся лише
наперед і застережене.

Рекламації неопечатані в
«льві» від порта. — Оголо-
шення звичайні приймають
ся по ціні 2 1/2 с. від стріч-
ки; а в «Надсланих» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
зати доносеня по 30 сот.
4 д стрічки

Після сего загального австрійського віча католицького.

(X) Тиждень минає, як в Інсбруку, сто-
лиці Тиролю, відбуло ся сема загальне
австр. віче католицке при незвичайно чи-
сленній участі членів. Могутні звуки „Тебе
Бога хвалим“ з грудий десятитисячів за-
кінчили величаву маніфестацію, котра була
світлою виявою вірности кат. л. ісповідання.
На се віче зібрали ся добровільно тисячі
вірних катол. Церкви, духовних і світських,
всїх верств і станів, мужчин і женчин
на спільні наради, щоби обдумати способи
обезпекити охорони катол. Церкви і като-
лицької віри. Просторі салі, які місто Інсбрук
мало до розпорядимости, показали ся за-
тісними для таких численних зборів. На
всїх нарадах була як найбільша гармонія,
загальне одушевлене і поважний настрій.

На скільки позваляє малий об'єм на-
шої часописи, подали ми після спромози
докладний звіт всїх тих нарад, щоби наша
суспільність могла мати погляд на всї ті
справи, якими займало ся катол. віче. А
подали ми сей звіт, скільки було можна
докладний, бо у нас звичайно пересічні
вольнодумці висловлюють ся що найменше
з маловаженєм, коли вже не з погордою і
глузванєм про такі катол. збори. З того
доволі коротко зібраного звіту можуть наші
земляки впевнитися, які поважні житєві
справи були предметом нарад і розправ

катол. віча. А відносили ся сї наради до
всїх справ не тільки релігійних і церков-
них, але також суспільних, політичних, куль-
турних, промислових, селянських, шкільних,
печати ітп. Обговорювано не лише доте-
перішні успіхи, але й недостачі, обдумува-
но дальші способи для розвитку і поступу
катол. ідеї, для розширення і поглиблення
організації. Особливо світло випали збори
товариства Пія і наконецні торжественні
збори віча, а на всїх нарадах і зборах не
тільки ухвалено важні резолюції, але под-
бано о се, щоби они не остали на папері
а були введені в житє. Все те став певним
доказом, що ціла організація спочиває в
певних руках, що керманічі свідомі цілі,
до якої змагають, а католицькі віча, котрі
від часу до часу відбувають ся, дають
огляд зробленої вже роботи і витичують
дороги і напрями до дальших змагань.

Вправді політичні і національні відно-
сини в Австрії останніми часами вельми
попсували ся і довели до завзятих спорів
і великого заострення і розятрення, однак ми-
мо того повело ся керманічам катол. віча
довести до такого поважного вислідку, до
такої численної участі ріжних верств ста-
нів і народностей. І як раз на тім вічу
4000 робітників вручили епі копови з Брік-
сен адресу, щоби він ужив усього свого
впливу до помирення і до повернення спо-
кою і згоди в краю поміж католиками. При-
клад сей не остане без наслідків а голо-
стих робітників відібя ся також і в ширших
кругах і в інших краях нашої держави, де
при всїм розятреню і заостреню нацио-

нально-політичним загаль населеня відчу-
ває потребу закінчення народних спорів.

Загальні віча католицькі, на котрих зби-
рають ся католики нашої держави, головно
з західних країв, дають нам образ запопа-
дливої роботи, яку там роблять вірні сини
катол. Церкви, щоби довести до відродін-
ня народних верств, до їх подвиження і зор-
ганізованя на основі християнсько-католиць-
ких засад. Instaurare omnia in Christo, при-
вернути світ знов до Христа — отсе про-
відна гадка, котра кермує всїми починами,
всїми роботами тих товариств, віч і нарад,
які відбувають ся при тих нагодах. А що
вислід всїх тих змагань вельми корисний і
спасенний, о тім можна впевнитися хоч
би з такого короткого звіту, який нам було
спроможно подати. Хтож мав коли небудь
нагоду лично бути участником такого віча,
сей вийшов з него лише з великим оду-
шевленєм а заразом з певним жалем,
чому у нас в тім напрямі нічого не ро-
бить ся.

І тепер після сего віча спитаємо ми
знов, чи у нас справді все так добре, що
нема потреби такої роботи? Ні! У нас, ку-
ди глянути, всюди занедбанє, рівнодуш-
ність, недомаганє, а коли справді наше по-
ложенє таке невдирдне, то в головній мірі
ми самі поносимо багато вини. Крайна
отже пога, щоби і у нас Русинів галицьких
п думано про подібну роботу, про таку ор-
ганізацію за прикладом інших народів і
їх слїдом. В наших духовних кругах відчу-
вають вже вельми потребу здиненя для
спільної роботи народної на основі христи-

5

Вечері над Леманом.

Написав о. Маріян Моравський, з дозволу видавця
переложив о. Іван Плавюк.
(Дальше).

Deville. Я признав би ту одну звязь, що
всї ті об'яви разом є реакцією людської душі
проти позитивізму, або, що є майже то само,
матеріялізму. Матеріялізм, що ще перед двац-
яти літами завертав голови кличами науки, за-
микав всесвіт в бездушний детермінїзм атомів, а
під грозою тяжкого гріха проти науки забороняв
сягати дальше гадкою, наостанку навкучив ся
завів; людська душа відчула, що єї неслухно
морено голодом і вязницею — і збунтувала ся.
Одні здавали собі менше-більше справу з того,
що їм не остає і глядіти морального ідеалу,
доктрини чи віри чи філософії, яка узасаднила
би їм той ідеал. Другі, слабші уми, чи хорі сер-
ця, роблять скоки аж до дивоглядного містици-
зму і впадають в руки шарлатанів. В тій струї
є се та крайна філя, що несе ціну і викидає
єї на беріг.

Бельські. Припустім, що так є, що так
званий матеріялізм пересаджує, взяв ся розби-
рати річи, що їх в теперішній стадії наук не
можна розбирати і спричинив через то реакцію;
то після загальних прав світа, треба сподівати
ся, що та філя дійшовши до своїх границь, ус-
тупить, а з того досвідку скористає лише дух
науки і буде дальше, певнішою ходою опано-
вувати світ.

Legou. Га! Що колись буде, се зовсім
вища справа. Я лише зазначив, що нині заво-

спить ся на певний зворот до релігії, тож не ма-
ємо права легковажити собі релігії. А що буде
в якійсь далекій будучині, то не знаю і оста-
точно, хто то може знати? Формулки світа, о
якій мрів Laplace, щоби з теперішности матема-
тично виводити будучину, ще не знайдено.

Mis Wilson. На мій погляд, ніколи до
того не прийде, щоби релігія зовсім завмерла,
бо і не можлива річ, щоби коли-небудь чоловік
мав лише розум, а не мав серця.

Hainberg. Добре і красно сказано. В дій-
сности розум розбирає, означає, критикує, — а
і всьому противить ся, чого не може определити
і критично розслїдити. Але серце чує неподібний
потяг до чогось висшого, що не дасть ся ані
означити, ані видумати, тож і вірить в то, до
чого стемить. Під тим впливом серця фантазия
вигворює в ріжних расах і добах ріжні форми
релігії, а релігійність в сути лишає ся та сама.
Чоловік є тою виїмковою зв'язиною — animal
religiosum — що, побіч заспокоєня своїх фізич-
них і товариских потреб, глядить вічно чогось
поза світлом. І не є то для него чимсь додатко-
вим, як н. пр. література, люксусом, що о їм
мрів би заспокоївши вже інші потреби, бо і в най-
первіснійшій ставі племен, при недостатку по-
живи і одія, об'являє ся та сама релігійна скло-
ність. Є то властиво право природи чоловіка, що
его запримітили вже старинні, а також новітні
науки цілком ствердили, оглянувши цілу кулю
земську. Звідси то повстала особна галузь знаня,
що має свої катедри по многих університетах,
на котрих викладають історію натуральну релі-
гії яко особний предмет антропологічних наук.

То всьо, що нам викладав п. Deville о по-
требі релігії для родини, держави, всего мораль-

ного ладу, се щира правда — і, між нами кажучи,
що тепер у Франції дїє ся, показує, чим
стане суспільність, в котрій релігію систематично
викоринює ся, хотьби лиш через одно покоління.
А все то є лише наслідком унормованого права
людської природи: animal religiosum. Коли то пра-
во нарушує ся, то і в суспільнім устрою, котро-
го комірками є люди, мусять відзивати ся хоро-
бліві симптоми.

Miss Wilson. Та гадка переконує мене.
І се мені також толкує той укритий смуток і
неспокій, який виджу на дні ваших Bouxgelів
Renanів, Lemaїт чів і многих інших великанів
новітної літератури, котрим розум витрутив віру
— смуток і неспокій, що тим більше разить,
чим більше старають ся укрити перед собою
вимушеною погодою. Біль єсть знаком, що щось
попсувало ся у внутрішнім устрою.

Бельські. Коли релігійність так тісно лу-
чить ся з природою чоловіка, як впевняєте, по-
важні паньство, то питаю: чому всї релігії по-
кликують ся не на розум, ані навіть не на сер-
це, але все на якісь інтервенції, об'явленя над-
природних єств? Все виходять на яву якісь
святі книги — Веда чи Зенд-Авеста, книги
Кінд чи Пентатевх, Евангелія чи коран, чи на
останку чудесна книга Мормона, котрим все
треба вірити віби для того, що спали з неба!
Чи то всьо не промовляє радше за штучним
повстанєм релігії, чи се не доказує, що в пітьмі
старини хитрі люди удавали зносини в невиди-
мими силами, щоби панувати лекше над темни-
ми верствами. Вічна історія Нуми і Феґері.

(Дальше буде).

яньській, є чимало і світських людей, котрі бачать, що треба повернути наш нарід до Христа, бо лише на християнській основі може він розвинути ся і дійти до справдешнього поступу і добра. Пора отже подумати про таку роботу, про таку організацію, наколи не хочемо дальше оставати в темі і сіни смертній!

Католицке віче в Інсбруку.

На третім дни віча відбула ся також нарада про організацію німецького і промислового стану, на основі звіту Шпехтенгаузера. Бесідник вказав на те, що ніякий стан не стикає ся так з суспільністю, як купці, промисловці і тому се є великої ваги, щоби християнське купецтво зорганізувало ся і здержувало купців від неморальних змов і пособляло дрібним крамарам матеріяльно кредитовими і складовими товариствами, а також помагало до суспільного образованя і релігійно-морального подвигнення. Відтак вказав бесідник, що соціялісти мають осередний союз купців і промисловців з 11.000 членів, німецько-народний союз купецкий числить 7000, а німецько-вольводумний 4.000 членів, і всі они мають добре зорганізоване посередництво, касу для похоронів і для підмог безробітних. Католицка організація австрійских купців числить далеко менше членів. Крім того є від кількох літ катол. купецкий союз австрійский, котрий поставив собі цілю вести здорову суспільну політику і вести борбу проти безвіря, однак ше замало купецкий стан проявляє ревности для сих справ. Звітник поставив резолюцію, котрою висказує ся потребу заснованя катол. товариств купецких в усіх містах і місточках Австрії. Цілю таких товариств було би: плекати катол. засади релігійними і заводовими відчитами і товариским житем, та пособляти добродійною діяльністю. Особливу вагу кладе віче на організацію молодих купчиків або відділів молодежи, щоби тим способом забезпечити приріст купецкого стану.

Відтак виступив Месль із звітом про організацію ремісників. Згадавши про давні цехи, вказав на се, що закон з 20. вересня 1859. проголосив свободу ремесла в Австрії. Слідувало зелізне столітє з винайденнями на полі механіки, техніки і хемії. Нові шляхи попереинали світ, великий промисл заволодів світовою торговицею, для ремісників настали часи нужди. Ремісничі виробы не могли йти на заводи з фабричними витворами. Ремісники були приневолені без охорони ніякої вести боротьбу о щоденний хліб. Церква вислала на поміч товаришів св. Вікентія з Павльо, котрі завікували ся ремісниками і їх сиротами. Утворено приюти і подбано о науку і образованє ремісників. На вічах ремісничих відозвали ся голоси за реформою, хоч уже суспільні політики заповідали упадок ремісничого стану. Однак католицкі послы, приятелі ремісничого стану під конець 70-их років вступили ся за ремісниками і здобули для них поправу долі, а іменно гр. Белькреді, бар. Діпавлі, Цалінгер а у 80-их рр. прилучив ся до них др. Люегер. Дорогою вказано сими борцями треба дальше йти і довести її до кінця. Звітник вніс резолюції, щоби правительство відкрило нові області збуту для скріплення торгівлі і промислу, щоби запобігло зростаючій дорожній поживи, щоби для нарад над промисловим законодавством покликувало представників промислової ради, щоби пособляло промислому шкільництву заводовому, і закладало школи, дбало о розвиток сплок промислових, утворило ремісничі палати, знесло ремісничу роботу в карних домах, управилило ремісничий кредит, зреформувало зарібкові і господарскі сплки, дало охорону проти картелів і нездорової конкуренції, обмежило похатну торгівлю, перевело реформу безпеки від випадків, втягнуло ремісничий стан до суспільної безпеки. Сї резолюції ухвалено.

Після того відбули ся збори Товариства Пія, на котрих явило ся около 4.000

учасників. По привітній промові председника гр. Вальстеркірхена, виступив адвокат кандидат др. Кель і подав образ шкідної для віри діяльності вольводумного дневникарства та вказав на потребу пособлюваня катол. печати. Основанє в тій цілі в 1905. р. товариство Пія має ціль практично переводити засади католицизму. Товариство оснувало власне прасове бюро, котре йде на заводи з ворожими. Оно розіслало в останнім півроці більше як 1000 статей об'єму около 60.000 рядків до 70 катол. часописий, а крім того 60 фейлетонів об'єму около 30.000 рядків. Тим способом около 1/2 міліона рядків появили ся в катол. часописах з кореспонденційного бюро тов. Пія.

Записки товариства виходять що два місяці в сотках тисячах примірників. Товариство має більш 125.000 членів і 806 філій, з котрих на сам Тироль припадає 230. Відтак звернув речник бачність зборів на те, щоби родичі хоронили дітей від шкідної культури, щоби змагали ся до визволеня з ярма жидівської ліберальної печати, а пособляли дальше розвиткови катол. печати грошевіми жертвами.

Окрім того виголосив знамениту промову про печатє о. Кельб, котру подамо при иншій нагоді. Председник закрав збори бажанем, щоби на слідующих зборах було 330.000 членів.

О 2-гій годині з полудня в неділю відбув ся величавий торжественний похід около 12.000 учасників і наконецні збори, на котрих декан Шпаубрікер говорив про підготовленє молодежи до кат. ідеалів. Першу задачу має мати, відтак отець поглиблює і скріпляє ті засади вповні матерю, описля школа має дальше вести діло почате, а іменно катехит і учитель. Важним середником доброго вихованя є добрий приклад, молитва, і катол. товариства молодежи, до котрих засновуваня взивав речник.

Пос. Кунчак промовляє про катол. організацію робітників і катол. дневникарство робітничє, а по відчитаню подяки пісаря і наслідника престола на привітні телеграми закрав серед незвичайною одушевленя председник гр. Галем семе загальне австр. кат. віче.

Вечером відбув ся комерс, на котрім виголошено ше численні промови.

Допись з Хоросткова.

(Кацанека побожність в теорії а в дійсности).

Будучи случайно в Хоросткові, пов. гусятинського — в трафіці господина Андрея О. Кенса, члена ради громадскої, члена надзираючої ради тов. кредит. „Самопомощ“ і одного з головних пропагаторів общерусскої ідеї в сій околиці, був я свідком нейтральним розмови між згаданим господином а присутним тамже тоді селянином, правдоподобно хоростківским, про справи релігійні, а спеціально про ціль свят, а головно неділь. Господин Кенс був думки, що неділі є зовсім злишні, спрчиняють неробство у нашого народа і так з природи ливного, що они є хиба для розривки для наших „ксьондзів“, котрі живучи по малих місточках, чи сєках, не мають з ким зійтись, то хиба в одну неділю зійдуть ся з хлопами та собі побалакають! Селянин на се натомісь був відмінного погляду, та після моєї думки цілком розумного та оправданого, бо він відповів, що неділі не лишє є днем відпочинку для робучого селянина, але є також хвилею, коли християнин йде до церкви та має спромому почути яку науку від свого о. духовного, котра єго убагороднить та мимохіть відірве від тих буденних туземних гадок, а піднесе духом в инші круги, словом як то сей мужик дослівно сказав: „Пане, якби не неділя, то селянин здичів би цілком, якби ше до церкви тоді не пішов“.

Та господин Кенс не хотів замовчати — та позістати без відповіді на таке розумне відступ мужика та сказав здивований: „що хлоп і так дикий, вже давно здичів, а ксьондзи єго хиба підбурять, а не щоби щось навчили му- дорого, хиба єго навчать, як засідати ся на других!“

Та мужик подивив ся на господина пропагатора та і не знав, що відповісти на таке безличне балаканє панови продаючому тютюну за лядою, та думаю добре і зробив, що нічого не відповів, бо недаром каже Німець: Keine Antwort ist auch eine Antwort“!

Но нехай сему господинові дадуть добру відповідь єго „одномишленники політичскіи“ тугейшої околиці „Господинове Духовніи“, котрі з ним бавлять ся, в приязни живуть, котрі єго радо витають у своїх гостинних порогах на празниках, чи коли инде. Їх бо повагу і достоїнство підкопує такою балаканиною по трафіках сей господин, в їх круг діланя він вкрадаєсь неправно, а они з ним братають ся. Тому то они, яко вірні своїй церкві і побожнійші від своїх товаришів Українців, самих тільки радикалів та безбожників, зможуть тим лучше пояснити сему господину 10 заповідий Божих, їх значінє і ціль, а радше єму, яко трафікантові дадуть дружну раду пильнувати свого інтересу, а не мішатись до справ, о яких сей господин і повятя не має, а ще більше, коли сам має запаморочений ум, аби не провадив таких нерозумних бесід в публичнім льокалі та не псував простолудина, котрий одинокую остою видить таки в Церкві.

І щож на се господинове з „Прикарпатскої Руси“, „Галичанина“ та „Русского Слова“, що вічно у своїх письмах обкидуєте болотом і наших Достойників Церкви і все гавкаєте, що ви тільки правдиві християни, вірні Церкві і обрядови, а Українчики то апостати, безбожники, радикали ведуть нарід у безвірє?

Хтож псує невинного мужика, що прийшов до трафіки за потребою, як не „руський“ чоловік і то ще пропагатор царєславия?

Гість.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина

Скликанє праских мирових конференцій може наступити доперва в пятницю слідующего, або з початком послідного тижня, позаяк представники консервативної великої власности будуть оголошені доперва в найблизшу суботу. Члени кравового віділу др. Епінгер і др. Скарда оголосили в президиальній канцелярії кравового віділу імена німецьких і чеських мужів довіря, визначених на мирові конференції. На чеській лісті бракує ше лиш імен чеських радикалів, які доперва мають рішити ся, чи обіпляють згадані конференції чи ні.

Заграниця

Ворогованє, яке єствує від більше як трех століть між грецким патріярхатом, зверхником православних підданих Туреччини а магометанством, прибрало в останнім часі такі форми, котрі можуть довести до грізних наслідків. Молодотурки старають ся іменно ослабити вплив фанарионського патріярхату (Фанарион, резиденція патріярха в Царгороді) в користь болгарского екзархату. Шкільне і церковне питанє в Македонії дало повід до сильного конфлікту між паріярхатом і Портою, який довів до сиравдшнього стану облоги патріяршої резиденції, до заміру розбити скликані патріярхатом церковні наради-збори та до увязненя послів сего автономічного церковного тіла. Церковні достойники в Царгородскім Фанарионі старають ся всіми силами не допустити до переведеня законів, які кріпилиб значінє відпавшого болгарского екзархату в турецьких вілятах. Закон, ухвалений турецьким парламентом в справі церковних спорів між патріярхатом і екзархатом наказує іменно щоби в будучині церкви по селах належали до сеї народности, яка в даній місцевости має перевагу. А що болгарске живло зросло значно в природний спосіб і наслідком кривавої роботи болгарских банд здобули собі Болгари в Туреччині чисельну більшість, новий церковний закон велыми підкопав би значінє патріярхату.

Надурно звертав ся патріярх до правительства з просьбою о цофненє сего закона. Молодотурки хотять за всяку ціну ослабити грецке живло навіть коштом скріпленя болгарского. Чи вийде се в хосен Туреччині, не

стителю осла до суду і жадав відшкодована. Заступник обжалованого, др. Самуелі, поставив внесення, щоби провірено „умовий стан“ осла, бо мовляв, осел є ласкавий і не кусає. Суд прихилив ся до сего внесення, тому осла-артиста вислано на академію ветеринарі. А що досліди мали тривати дві доби, тому осел дістав дво-денну відпустку від Ронахера.

— „Kanda Matsuri“. Так називають Японці молитву, яка, як думають, є в силі відігнати голод. The illustrated London News оповідає, що колись то нищив голод Японію через три роки. Дперва через повисшу молитву і через різні церемонії прогнано єго. На памятку святкують Японці кожного року сей день, в котрім то стало ся, як приміром також і в тім році, хотия Японії голод не грозить зовсім.

— Дрібні вісті. В Величці отворено державну реальну школу. — Оборонці увязнених руских академиків вислани вчера телеграми до генеральної прокуратури, касаційного трибуналу і мністерства судівництва з зажаленем, що мимо укінчення слідства перед двома місяцями, увязненим не доручено ще акту обжалованя, що повинно стати ся до 8 днів по скінченю слідства.

Оповідки.

— Внчанє п. Романа Заячківського, кандидата нотаріального у Львові, з п-ною Мартою Понувичівною відбуде ся дня 19. вересня о год. 7. вечером в Городниці (почта й телеграф. Городенка).

— Віче пасічників в Бережанах. Дня 29. с. м. о 10. годині ран. відбуде ся в Бережанах в салі Тов-а „Надія“ віче пасічників з бережанського повіту в справі зорганізованя пасічничої секції при бережанській філії „Сільського Господаря“. Всім пасічникам, як також тим, котрі мали б охоту привчитись пасічництва, подає ся отсим до відома, що бережанська філія „Сільського Господаря“ зглядно пасічничої секції того Товариства устроить для своїх членів ще раз 4 місячний курс пасічничий, котрий відбувати ся буде в Бережанах що неділі, почавши від 4. грудня с. р. під проводом нашого члена п. Теодора Роя. Вп. Отців Парохів просимо о ласкаве розповсюдження сего оповіщення. — Бережанська філія „Сільського Господаря“.

— З Самбірщини. Перший курс приготавляючий до гімназії, в самбірському повіті, уладжують селяни в селі Берегах. Відрадною появою є, що все потрібне до провадження такого курсу вже приготавили місцеві селяни з власної ініціативи. Брак лише відповідного учителя; проте сею дорогою пошукує ся спосібного, а ідейного інструктора, котрий би совісно такий курс попровадив. Дітий зголосило ся 12. За науку одержить учитель курсу: гарне мешканє, ціле удержанє і 40 К місячно. Охочі до занятя сего місця, звольте зголоситись на подану низше адресу, найдалше до 24. с. м., позаяк наука має ся розпочати невідклично від 1. жовтня. — Олекса Гінецкий, ук. ст. прав, Самбір, Замойського 4.

— „Сокіл“ в Ячозі к Львова відіграє дня 18. с. м. о 7. год. вечером комедію з сільського життя Л. Лопатівського п. з. „Свекруха“. Чистий дохід призначений на будову „Народного Дому“ в Янові.

Посмертні оповістки.

— О. Йосиф Рейнарович, парох в Боляновичах, мостиського деканата, унокоїв ся дня 14. с. м. в 70. році життя, а в 40. р. священства. В. є. п.!

Телеграми

з дня 17. вересня.

Франкфурт. Frankfurt. Ztg. доносить з дипломатичних кругів в Копенгазі, що з кінцем вересня мають зустрінути ся в Вісбадені король Юрій з царем Миколою і цісаром Вільгельмом.

Будапешт. Цісар Вільгельм приїхав вчера до Кішкетет на Угорщині. На двірці дожидав єго архіви. Фердинанд з женою.

Париж. Matin доносить, що межі Туреччиною а Румунією прийшло до тайного військового договору, яким Румунія зобовязала ся в разі війни Туреччини з Болгарією, заатакувати Болгарію з півночі. Переговори в тій справі мали вести дипломати німецькі і австрійські, а автором того проєкту є німецький амбасадор в Царгороді.

Відень Пасивний опір на полудневій зелізниці збільшив ся. Поїзди снізняють ся.

Виноград лічнийий,

найкрасшої, десерової якості, з великими ягодами, солодкий; щоденно свіжо зриваний 5 клр. Colli K 3-25. Сливки K 2-25. Мед найкрасшої якості 5 клр. пушка 7 K.

Л. Altneu, Versecz, 4. Ungarn.

166(1—15)

Вже появилась брошурка п. з.:

„Ціла правда про радикалів“

написав Юліян Дзерович, професор гімназіяльний в Стрию.

Ціна 1 корона.

Є се перша книжочка „Християнської бібліотеки“, яка буде появлятьс в довільних випусках. Книжочка ся повинна находитись в наших читальнях, особливо обхоплених радикальним рухом, та в руках гімназіяльної та академічної молодіжи.

Дістати єї можна в книгарни ім. Шевченка у Львові, або у автора в Стрию.

„ДОСТАВА“

у Львові, ул. Руска ч. 20

в Станіславові, ул. Смольки 1

сировадила нові матері на ризи і хоругви, — металеві вироби (часі, ліхтарі і крести) і різьби (кивоти, професіональні вітараці).

Поручає випробованих різбарів для іконостасів і престолів та малярів для церков.

Золочене чаш і на праву риз просить ся вислати просто до Львова.

Платить за вкладові гроші 6%!

Для прикрашея кожат і Читалекь!

ТАРАС ШЕВЧЕНКО в домовині і МОГИЛА ШЕВЧЕНКА над Дніпром

Картини Сластьона виконані в артист. інституті Ангерера у Відні у величчї 24+30 см. можна набути в книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, Ринок ч. 10; за 80 сотиків без пересилки, за 1 K з пересилкою (franco). Прибуток з ровпродажи жертвував радн. Ол. Барвіньский на памятник Т. Шевченкови в Києві.

Др. Богдан Барвіньский:

Зїзд галицького князя Данила з угорским королем Белею IV. в Прешбурзі 1250 р. Історично-критична аналіза. Львів 1901. 16^о ст. 18. — Ціна 10 сот.

Прешбурский зїзд в справі спадщини по Бабенбергах. (Причиню до історії великого австрійського безкоролівя). Львів 1903. 8^о ст. 27. — Ціна 30 с.

Жигимонт Кейстутович. великий князь Литовско руский. Історична монографія. Жовква 1905 8^о ст. XIV+170. — Ціна 2 K.

Zygmunt Kiejstutowicz, książę starodubski. Львів 1906. 8^о ст. 28. — Ціна 50 с.

Bogurodzicza dzewicza a історичні висноски д ра Щурата. (В інтересі історичної правди). Львів 1906. мала 8^о ст. 41. — Ціна 20 с.

Історичні причинки. Розвідки, замітки і матеріали до історії України-Руси. І. Жовква 1908 мал. 8^о ст. 170. — Ціна 2 K.

Історичні причинки і т. д. II. Львів 1909. мал. 8^о ст. X+94. — Ціна 1 K 50 с.

Історичний розвій імени українсько-русского народу. Львів 1909. мал. 8^о ст. 41. — Ціна 40 с.

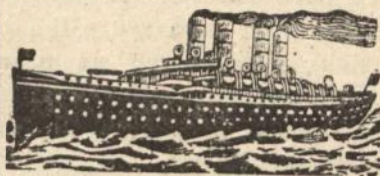
Pieczęcie książąt halicko-włodzimierskich z pierwszej poł. XIV. w. Краків 1909. мал. 8^о ст. 22. — Ціна 40 с.

Pieczęcie bojarów halicko-włodzimierskich z pierw. połowy XIV. w. Львів 1910 вел. 8^о ст. 4. — Ціна 5 с.

І. Шевченко яко „атеїст“ та поет „ненависти“. II. Безіменні „геро.“ і їх кертична робота. (Дві відповіді клеветникам Шевченка). Львів 1910. мал. 8^о ст. 16. — Ціна 10 с.

Дістати можна в книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові, Ринок 10.

Пошукую інструктора на цілий рік для трох дітей (I, III, VI кл. г.). Зголошеня: о. Іван Стефанчук, парох в Павелчи, п. Станіславів. 155(1—5)

ДО АМЕРИКИ КАНАДИ

найліпше перевозить

Лінія Кунарда

у ЛЬВОВІ ул. Городецька 99.

Ціна перепаиви кораблем 180 корон.

Уважайте на ч. 99.

ВІДІЗД З ПОРТІВ В ТРИЄСТІ:

Карпатія, 13. вересня 1910.

Панонія, 27. вересня 1910.

Ультонія, 11. жовтня 1910.

З ЛІВЕРПОЛЮ:

Найбільші і найвеличавіші пароходи на світі:

Люзітанія, дня: 17/9, 8/10, 5/11, 17/12.

Мавританія: 10/9, 1/10, 29/10, 19/11, 10/12, 1910 р.

122 (20—?)

Жіноча Спілка Промислова

„ТРУД“

у Львові, Ринок ч. 39.,

пригадує ся Вп. Публиці з своїми робітними дамскої конфекції, суконь і біля, як також склепом, заосмотреним в біле жіноче і мужеске, полотна, гафти, гердани, пончохи, додатки до жіночих робіт і проче. Ціни приступні; обслуга охоча і точна. Вп. Пані не повинні на нас гнівати ся, коли скажемо, що патриотичним обовязком їх повинно бути полагоджувати свої закупна в одинокім на цілу Русь-Україну нашим склеп і замовляти роботи лише в наших роб. тнях, де докладає ся всяких заходів, аби її добре обслужити.

164 (3—6).

Товариство взаїмного кредиту

„Дністер“

у Львові, ул. Руска ч. 20.

Телефон ч. 788.

засноване при Товаристві взаїмних обезпечень „Дністер“ в р. 1895 на підставі закона о стоваришенях з р. 1875.

Одвічальність членів обмежена до подвійної висоти уділу.

Цілю Товариства є уділюванє кредиту своїм членам рільникам обезпеченим в „Дністрі“ від більше літ.

Проценти від вкладок 4%, без отручення податку рентового.

Вкладки приймає і виплачує Каса Дирекції Товариства в годинах урядових, від 8. до 2. год. в полудне.

Конто в Щадниці почтової ч. 35.527.

Конто жирове в банку австро-угор.

Вкладки щадничі K 3,721.268.—

Удїли членські K 284.195.—

Позички уділені K 3,471.478.—

Канцелярії Товариства отворені перед полуднем.